

който нѣмамъ честь прѣдъ свѣтътъ; едно сърдце което е опрѣдѣлено да ся струши и да ся смаже подъ теготхъ на желаніята и на нравственныѣ мъжи! Кой може Джонъ кой може да ми повѣрие благополучіето? Кой може да мя направи да съмъ благополучна майка? Никой! Така е было писано и орисано за мене, Лорде!

— Ты ли си бесчестна,? ты ли злочестна? ты ли отчаянна, Магдалино?

— А какво друго съмъ, лорде? Обыкновенъ ты и прѣдадохъ ти всичко що има една жена най-драгоцѣнно нѣщо на този свѣтъ; и само на вторыйтъ день, само прѣзъ онзи день въ който не бѣхъ вече каквото бѣхъ въ първыйтъ, двѣ думы бѣхъ доста да отворятъ за мене бездихтъ. Тогазъ научихъ че лордътъ «былъ жененъ» и каза ми го кой? — Лордътъ!

— Тѣй е Магдалино! Но когато този лордъ полага прѣзъ нозѣтъ ти животътъ си, имотътъ си и сърдцето си; когато ты увѣрява, че има да направи много честито чедото ти и чедото си, какво повече можешъ да искашъ отъ него?...

И това като казваше лордътъ обливане съ горещы слзы рѣцѣтъ на младхъ женихъ...

Ой ты врагъ! (думаше Тласко въ себе си) каква е тази тука неразбрана работа и азъ не знамъ. Една кѣша до сущъ сама; единъ Джонъ и лордъ съ единъ ключъ иде отъ вѣнь, отваря и възлѣзва. Плачове и рыданія. Какъвъ бѣсъ ще кажж сега на оногось Гырджика, дѣто мя проводи? Я да видж: Ще му кажж че този е лордъ Инглизинъ, че има жена и дѣца въ Инглизинко; че има единъ любовницѣ и ѣмъ казвать Магдалини; че ты има едно дѣте което си иска отъ Инглизина, и туй дѣте ся намѣрвало въ чужды рѣцѣ; и още, че тѣзи кѣщъ азъ го не намѣрвамъ за злѣ да си ѣмъ пооберж тозъ вечеръ. Туй ще кажж на господина Гырджика. И сега дабрѣ е да попригледамъ какво могж да задигнѣ съ мене си отъ тука. Първо и първо щомъ пріятельтъ ми Ин-